

Sygn. akt IV CNP 65/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 26 kwietnia 2012 r.,
w sprawie z powództwa J. S.
przeciwko J. Spółce z o.o. z siedzibą w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2013 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powódka J. S., stwierdzając, że odstąpiła od umowy z powodu wad okien zainstalowanych w jej domu przez stronę pozwaną, wносиła o zasądzenie kwoty 23 000 zł, stanowiącej cenę, jaką zapłaciła za wykonanie i zamontowanie okien.

Pozwana „J.” spółka z o.o. w R. wnosząc o oddalenie powództwa, zarzuciła, że odstąpienie od umowy było nieskuteczne, gdyż wady okien nie były istotne.

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 6 430,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2006 r., oddalił powództwo w pozostałej części oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2012 r. oddalił apelacje obu stron od powyższego wyroku.

Sądy obu instancji uznały, że świadczenie strony pozwanej było podzielne a wady istotne dotyczyły tylko okna tarasowego, witryny i trzech okien, a zatem tylko w tym zakresie odstąpienie powódki od umowy było skuteczne i uzasadnia zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej ceny zapłaconej za te okna w łącznej kwocie 6 430,50 zł. Pozostałe okna zostały wykonane prawidłowo a kilka stwierdzonych w nich wad nie wpływa na ich funkcjonalność i nie uzasadnia odstąpienia od umowy w tym zakresie, co prowadziło do oddalenia powództwa w tej części.

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26 kwietnia 2012 r. podając, jako podstawę art. 424¹ § 2 k.p.c. Wskazała, że „w związku z niezgodnością tego orzeczenia z prawem w jej majątku powstała szkoda w wysokości 16 570 zł (oraz w kwocie odpowiadającej odsetkom oraz kosztom postępowania) polegająca na tym, że zostało niezasadnie oddalone żądania zapłaty wyżej wymienionej kwoty, wobec istnienia wad wszystkich zamontowanych okien oraz złożenia skutecznego oświadczenia o odstąpieniu od umowy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie trzeba stwierdzić, że skarżąca, która wskazała, iż opiera skargę na podstawie określonej w art. 424¹ § 2 k.p.c., powinna - zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. - wykazać, że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, a więc, że niezgodność z prawem zaskarżonego wyroku wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, czego niewątpliwie nie wykazała, a nawet nie zarzucała. Już samo to uzasadnia odrzucenie skargi na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Jeżeli nawet uznać, że powołanie, jako podstawy wniesienia skargi, art. 424¹ § 2 k.p.c., było oczywistą omyłką, gdyż skargę wniesiono na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., podlega ona również odrzuceniu, jako nie spełniająca wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., a więc uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku.

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, to wymaganie konstrukcyjne skargi jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony, wyczerpujący wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające powstanie szkody (porównaj między innymi postanowienia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, niepubl. oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/14).

Rozpoznawana skarga nie spełnia tego wymagania. Nie określono w niej postaci ani czasu powstania szkody jak również wysokości szkody odpowiadającej odsetkom oraz zaliczono do szkody koszty postępowania, które, jak wielokrotnie stwierdzał Sąd Najwyższy, nie są szkodą wynikającą z wydania zaskarżonego wyroku (porównaj między innymi postanowienia z dnia 26 czerwca 2008 r. I CNP 47/08, z dnia 23 sierpnia 2007 r. I BP 24/07, z dnia 28 listopada 2006 r. III CNP 46/06 i z dnia 27 lipca 2006 r. II BP 11/06, OSNP 2007/15-16/223). Nie wskazano także związku przyczynowego szkody z wydaniem wyroku, którego skarga dotyczy. Ta ostatnia kwestia w szczególności wymagała określenia, gdyż

powódka, mimo odstąpienia od umowy, nie zwróciła drugiej stronie tego, co od niej otrzymała na mocy umowy (art. 494 k.c.) ani równowartości tego świadczenia a zatem związek przyczynowy wskazanej przez nią szkody w wysokości 16 570 zł z wydaniem zaskarżonego wyroku nie jest oczywisty. Skarżąca nie przedstawiła także żadnych dowodów ani innych środków uwiarygodniających powstanie szkody wynikającej z wydania zaskarżonego wyroku.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. odrzucił skargę.